

річну громадську, просвітницьку роботу Б. Ясінського на благо України.

Директор Державної науково-педагогічної бібліотеки України Павла Рогова зауважила, що видання є значним підмурком для фахівців, науковців, істориків, літературознавців, шанувальників українського слова.

Відомий письменник Юрій Хорунжий підкреслив значення ЛНВ для наукових досліджень і вивчення української історії. Працюючи над романом про М. Грушевського, він неодноразово звертався до журналу. Багато з написаного тоді видатними нашими духовними провідниками, науковцями й письменниками та опублікованого на сторінках ЛНВ актуальне й нині.

Тепло вітав автора покажчика і директор Державної бібліотеки України для юнацтва, письменник, засл. журналіст України Володимир Бурбан.

Проф. О. І. Путро (нині завкафедрою в Академії керівних кадрів працівників культури і мистецтв) розповів про свою зустріч з Б. Ясінським у Вашингтоні 1978 р., коли працював над науковою темою в бібліотеках та архівах США за стипендією ЮНЕСКО. Покажчиком широко послу-

говуватиметься наукова молодь, фахівці та дослідники.

Вітаючи видавництво «Смолоскип» і автора праці, депутат Київради, директор Асоціації демократичного розвитку і самоврядування України Наталія Шиманська наголосила на необхідності розвитку подальшого співробітництва між бібліотеками України та США, активізації спільних досліджень і підготовки наукових праць.

Презентація завершилася концертом. Пісні та романси виконала учасниця спільного проекту НБУВ та Національної музичної академії ім. П. Чайковського «Кобзарське мистецтво» Світлана Благодир.

Зацікавили наукову громаду й книжкові виставки «Літературно-науковий вістник — духовна спадщина українського народу» та «Смолоскип в Україні», підготовлені фахівцями культурно-просвітницького центру НБУВ.

*Тетяна Добко,
к. і. н., заввідділом довідково-бібліографічного обслуговування НБУВ*

© Добко Т. В., Київ, 2001

Графічна Шевченкіана Софії Караффи-Корбут

Відзначення Шевченківських днів є духовною потребою не тільки для кожного українця, а й усіх, хто шанує творчість великого українського поета і художника.

9 березня цього року в Національній бібліотечі України імені В. І. Вернадського в урочистій шляхетній обстановці було відкрито виставку графічної Шевченкіани талановитої української художниці, ім'я якої після смерті восени 1996 р. стає все більше відомим в Україні, Софії Караффи-Корбут.

До присутніх звернувся генеральний директор НБУВ, акад. НАН України О. С. Онищенко.

Розкриваючи внесок львівської художниці в українське образотворче мистецтво, яке має давні прекрасні традиції, свої напрями і школи, керівник установи підкреслив, що з метою популяризації творчості непересічної майстрині Бібліотека готова надати свої приміщення для великої персональної виставки праць Софії Караффи-Корбут, прийняти її особовий фонд у свою скарбницю.

В одному з виставкових залів НБУВ було розгорнуто виставку праць художниці із власної колекції Богдана Гориня.

Аналізуючи представлені в експозиції роботи, генеральний директор Бібліотеки звернув увагу на їх філософську основу, на особливий внутрішній світ С. Караффи-Корбут, сприйняття нею ментальності народу, до якого вона належала, любила і підносила його значення, вимальовуючи образи сильних, неординарних, могутніх особистостей, котрі вирішують долю історії та країни. В них вона бачила незламний дух українців та України. Так вона розуміла Тараса Шевченка. Так розуміє її глядач XXI століття.

Багато років був знайомий із художницею львів'янин, літературознавець Богдан Горинь, який з її творчості черпав духовні сили.

Софія прожила нелегке життя. Працювала над графічною шевченкіаною в тісному напівпідвальному приміщенні. І не скаржилася. Казала, що бачить бездонне небо і широкий Дніпро через

На знімку зліва направо: літературознавець Б. Горинь, викладач КНУКМ В. Вечерський, художниця-ілюстратор Лариса Іванова

крихітне віконце. Болісний був шлях до видання корбутівських шедеврів.

— Утім, — зазначив Б. Горинь, — художниця була великою оптимісткою. Головне для неї були не образи, а смисл творчості, спрямованої на відбиття шевченкової глибини. Софію приваблювали сильні характери, видатні особистості.

Б. Горинь мріє написати про неї книгу, видати її листи.

Зворушливо і ніжно говорила про подругу киянка Лариса Іванова, ілюстратор дитячих книжок, згадуючи, якою красивою, інтелігентною, доброзичливою була Софія, приклад для людей її покоління. Не мала високих звань, премій, але була дуже шанована в професійному середовищі.

Вдячний долі за творчі зустрічі з Софією і викладач Київського національного університету культури і мистецтв Василь Вечерський.

Цікаві спостереження Михайла Гориня. Він не приховував свого захоплення тим, як вишукано відзначила Шевченківські дні Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. Підкреслив, що в Софії, його доброї знайомої, був дивовижний спосіб мислення.

— Роздивіться уважно картини художниці, — закликав він, — і ви побачите в них свою власну душу.

Відкриття виставки закінчилося на високій дзвінкій ноті. Наче голос весняного жайворонка внісся в Бібліотеку. Для присутніх, вшановуючи і пам'ять національного пророка Тараса Шевченка, і пам'ять видатної художниці Софії Караффи-Корбут, співала лауреат мистецької премії ім. Василя Стуса Олеся Чепурна.

*Антон Ушканов,
наш кор.*

Коротко

У Державному комітеті інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України відбулася прес-конференція, присвячена питанню «Українська преса в Російській Федерації». Проблему проаналізував заступник голови Держкомінформу В. Г. Абліцов.

Українська діаспора в Росії становить 4 млн. 300 тис. осіб. Для них з квітня поточного року планується видавати двомовну періодичну газету, де, зокрема, передруковуватимуться матеріали з видань, що виходять в Україні.